

Σύμβαση ΕΛΛΑΔΑΣ - ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 1496/1984¹
(Φ.Ε.Κ. 178/14.11.1984/τ.Α')

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του συνημμένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου. (Φ.Ε.Κ. 178/14.11.1984, Τ.Α')

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου μεταξύ των κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και το συνημμένο σ' αυτή Πρωτόκολλο που υπογράφηκαν στη Βουδαπέστη στις 25 Μαΐου 1983 και των οποίων τα κείμενα σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας επιθυμώντας να αποφύγουν τη διπλή φορολογία σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου. Συνομολόγησαν την ακόλουθη Σύμβαση:

¹ **Ανακοίνωση** «Ανακοίνωση για τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του συνημμένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου. (Βουδαπέστη 25.5.1983)» (Φ.Ε.Κ. 9/24.1.1985, τ.Α').

Το Υπουργείο Εξωτερικών ανακοινώνει ότι η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και το συνημμένο σ' αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στη Βουδαπέστη στις 25 Μαΐου 1983 και κυρώθηκαν με τον 1496/1984 Νόμο, που δημοσιεύτηκε στο 178 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως τεύχος Α' της 14 Νοεμβρίου 1984, θα τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1 και 2 της Σύμβασης, στις 17 Φεβρουαρίου 1985.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

Καλυπτόμενοι φόροι

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαίρεσεων ή τοπικών αρχών ανεξάρτητα από τον τρόπον με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται πάνω στο συνολικό εισόδημα ή το συνολικό κεφάλαιο πάνω σε στοιχεία εισοδήματος ή κεφαλαίου, περιλαμβανομένων των φόρων πάνω στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, ως και οι φόροι από την υπερτίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία:

1. Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων.

2. Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων.

3. Η εισφορά για τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων που υπολογίζεται στο φόρο εισοδήματος και

4. Η εισφορά για τις Εταιρείες «Υδάτων και Αποχέτευσης που υπολογίζεται πάνω στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές.

(Εφεξής αποκαλούμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας:

1. Οι φόροι εισοδήματος.

2. Οι φόροι κερδών.

3. Ο ειδικός εταιρικός φόρος.

4. Ο φόρος επί των οικοδομών.

5. Ο φόρος επί των οικοπέδων.

6. Η εισφορά για την κοινοτική ανάπτυξη.

7. Ο φόρος μερισμάτων και διανομής κερδών των εμπορικών εταιριών. (Εφεξής αποκαλούμενοι ως «Ουγγρικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα, ή αντί, των υφιστάμενων φόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3 Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν το κείμενο διαφορετικά ορίζει:

α) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική έννοια σημαίνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και οποιαδήποτε περιοχή προσκείμενη στα χωρικά ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας, μέσα στα οποία η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά της σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και τη νομοθεσία της αναφορικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της.

β) Ο όρος «Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας», όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική έννοια, σημαίνει το έδαφος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας.

γ) Οι όροι «Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν τη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας ή την Ελληνική Δημοκρατία όπως το κείμενο απαιτεί.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει το φυσικό πρόσωπο, την εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρία.

στ) Οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

1) Όλα τα φυσικά πρόσωπα που έχουν ιθαγένεια ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

2) Όλα τα νομικά πρόσωπα, τις εταιρίες και τις ενώσεις προσώπων που η νομική τους προσωπικότητα απορρέει από τους ισχύοντες νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους.

η) Ο όρος «Διεθνείς Μεταφορές» σημαίνει τη μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ σημείων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

θ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

I) Για την Ελλάδα τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

II) Για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτό το άρθρο έχει, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τους νόμους του Κράτους αυτού τους σχετικούς με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 4 Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, φορολογείται σ' αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοικήσεως των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή άλλου παρόμοιας

φύσεως κριτηρίου. Ο φόρος αυτός, όμως δεν περιλαμβάνει πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό μόνο για εισόδημα που προκύπτει από πηγές μέσα στο Κράτος αυτό ή για κεφάλαιο που υπάρχει σ' αυτό.

2. Οσάκις κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως ακολούθως:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο τα Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) εάν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν μπορεί να καθορισθεί ή εάν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του,

γ) εάν έχει συνήθη διανομή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) εάν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Οσάκις κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 πρόσωπο άλλο του φυσικού προσώπου, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοικήσεως των επιχειρήσεών του.

Άρθρο 5 **Μόνιμη εγκατάσταση**

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) έδρα διοικήσεως

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο εάν διαρκεί περισσότερο από εννέα (9) μήνες. Εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση μόνο εφόσον διαρκεί περισσότερο από τρεις μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις παραπάνω διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά προς το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση.

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά προς το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης.

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά προς το σκοπό της επεξεργασίας από άλλη επιχείρηση.

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά προς το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκέντρωσης πληροφοριών για την επιχείρηση.

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά προς το σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για τη διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α' έως ε', υπό τον όρο ότι η όλη η δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, οσάκις ένα πρόσωπο πλην της περιπτώσεως του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6, ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει την εξουσιοδότηση την οποία ενασκει συστηματικά να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης μέσα σε ένα από τα Κράτη, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό αναφορικά με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σ' εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, έστω και εάν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Πρόσωπο που διεξάγει δραστηριότητες αναφορικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους του και των φυσικών του πόρων σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται ότι διεξάγει εμπόριο μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης στο Κράτος αυτό, μόνο εφόσον το εμπόριο αυτό διαρκεί συνολικά περισσότερο από τριάντα μέρες σε μία περίοδο 12 μηνών.

6. Μια επιχείρηση δεν θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα από τα Κράτη απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο Κράτος αυτό μέσω ενός μεσίτη, γενικού πράκτορα επί προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι η εταιρία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε με τη μορφή μιας μόνιμης εγκατάστασης είτε κατ' άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό καθεαυτό να καθιστά την καθεμία από τις εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που απέκτησε κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δύναται να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια την οποία έχει κατά τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία.

Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την εγγειοϊδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για

εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων πηγών και άλλων φυσικών πόρων· πλοία, πλοiάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή από οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 **Κέρδη επιχειρήσεων**

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό· εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατά τον τρόπο που αναφέρεται παραπάνω, τα κέρδη της επιχείρησης είναι δυνατό να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, οσάκις επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης, σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτουν τα έξοδα που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν ή στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή αλλού.

4. Κανένα κέρδος δεν θα αποδίδεται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση από το γεγονός της απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

5. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, οι διατάξεις των άρθρων αυτών δεν θα θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8 **Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές**

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Τα κέρδη τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», κοινοπραξίες ή σε επιχειρήσεις που λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θεωρούνται και τα κέρδη που προέρχονται από τη χρήση, συντήρηση ή εκμίσθωση εμπορευματοκιβωτίων και συναφούς εξοπλισμού για τη μεταφορά εμπορευματοκιβωτίων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά αγαθών ή εμπορευμάτων στις διεθνείς μεταφορές.

Άρθρο 9 **Συνδεδεόμενες επιχειρήσεις**

1. Αν:

α) Επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στην διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα επραγματοποιούντο από μία των επιχειρήσεων, πλην όμως, λόγω των όρων αυτών, δεν πραγματοποιήθηκαν δύναται να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10 Μερίσματα

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα από εταιρία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δύνανται να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά δύνανται να φορολογούνται επίσης στο Κράτος στο οποίο η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρία εδρεύει και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αν όμως ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο επιβαλλόμενος φόρος πρέπει να μην υπερβαίνει:

α) Το 45 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εάν η εταιρία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ελλάδας και

β) το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν, η εταιρία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ουγγαρίας.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των περιορισμών αυτών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρίας όσον αφορά τα κέρδη της από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές ή μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», από μετοχές μεταλλείων, από ιδρυτικούς τίτλους, από άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη που δεν αποτελούν αξιώσεις πηγάζουσες από χρέη, καθώς και εισόδημα προερχόμενο από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου η ενεργούσα τη διανομή εταιρία είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρία είναι κάτοικος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Αν μία εταιρία που είναι κάτοικος σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν τα εν λόγω μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας σε φόρο επί των αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν στο άλλο αυτό Κράτος.

Άρθρο 11 Τόκοι

1. Οι τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις οι τόκοι αυτοί μπορούν να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτό τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου

ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις 1 και 2 του παρόντος άρθρου οι τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και αποκτώνται:

α) από την Κυβέρνηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών αυτού ή

β) από την Κεντρική Τράπεζα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα απαλλάσσονται από τη φορολογία στο πρωτοαναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται, στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε φύσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, κυρίως όμως σημαίνει από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεώγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι με την έννοια του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλον είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν αυτό είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' αυτό μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία γεννήθηκε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων που καταβάλλεται λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται (οι τόκοι) υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε η σχέση αυτή, τότε οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο όσον αφορά το τελευταίο αυτό ποσό. Στην περίπτωση αυτή το υπερβάλλον μέρος τόκων φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12

Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις τα δικαιώματα του είδους που αναφέρονται στην υποπαράγραφο β' της παραγράφου 3 μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δε θα υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού επί των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα καθορίζουν με αμοιβαία Συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής του περιορισμού αυτού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράχθηκαν ως αντάλλαγμα:

α) Για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων και κινηματογραφικών ταινιών καθώς και ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές.

β) Για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο γεννιούνται τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν εκείνος που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία γεννήθηκε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή της πληροφορίας για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε η σχέση αυτή, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των καταβαλλόμενων ποσών θα φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 6 και που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο τούτο Κράτος.

2. Ωφέλεια από εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης και της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο τούτο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός εκείνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός εάν ο κάτοικος αυτός έχει στη διάθεσή του κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης της δραστηριότητάς του. Αν διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το ποσό που έχει πραγματοποιηθεί από τη καθορισμένη αυτή βάση.

2. Ο όρος επαγγελματικές υπηρεσίες περιλαμβάνει κυρίως μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19, 20 και 21, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία του φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται έτσι, η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο έτερο τούτο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, η αμοιβή που παίρνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες κατά το οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου η αμοιβή που λαμβάνεται για παροχή εξαρτημένης εργασίας πάνω σε πλοίο ή αεροπλάνο σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

Άρθρο 16

Αμοιβές διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

Άρθρο 17

Πρόσωπα που παρέχουν ψυχαγωγία

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 19, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας όπως ο καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως ή ο μουσικός ή ο αθλητής, από τις προσωπικές του υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Όταν το εισόδημα από παροχή προσωπικών υπηρεσιών ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το εισόδημα που αποκτάται από υπηρεσίες, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες εκτελούνται σύμφωνα με μια μορφωτική συμφωνία μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, απαλλάσσεται από φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται αυτές οι δραστηριότητες.

Άρθρο 18

Συντάξεις

Με επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, οι συντάξεις και οι άλλες παρόμοιες φύσης αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για απασχόλησή του κατά το παρελθόν φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 19

Κυβερνητικές υπηρεσίες

1. α) Οι αμοιβές, εκτός από τις συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αυτού αρχή, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και:

ι) είναι υπήκοος του Κράτους τούτου ή

ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για

υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με εμπορικές ή βιομηχανικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

Σπουδαστές

1. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβασή του σ'ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σ'αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σ'ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογείται στο πρώτο Κράτος για τις αμοιβές του από παροχή υπηρεσιών στο πρώτο Κράτος, με την προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες έχουν σχέση με τις σπουδές ή την εξάσκησή του ή οι αμοιβές για τις υπηρεσίες συνιστούν εισόδημα απαραίτητο για τη συντήρηση, τις σπουδές και την εξάσκησή του.

Άρθρο 21

Καθηγητές

Αμοιβές που λαμβάνει για διδασκαλία ή επιστημονική έρευνα φυσικό πρόσωπο που είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο Κράτος για το σκοπό επιστημονικής έρευνας ή για διδασκαλία για μία περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια από την ημέρα που για πρώτη φορά επισκέπτεται το Κράτος αυτό για τον εν λόγω σκοπό σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο, ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ή σε ίδρυμα παρόμοιας φύσεως απαλλάσσεται από φορολογία στο πρώτο Κράτος με την προϋπόθεση ότι το ίδρυμα αυτό ανήκει σε νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 22

Άλλα εισοδήματα

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, που δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος τούτο.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για εισόδημα, με εξαίρεση εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος του εν λόγω εισοδήματος, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης σ'αυτό εγκατάστασης ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση ευρισκόμενη σ'αυτό και το δικαίωμα ή η

περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Κράτος μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία έχει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 24

Αποφυγή διπλής φορολογίας

Η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως εξής:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία:

Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Ελληνική Δημοκρατία αναγνωρίζει:

ι) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβάλλεται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

ii) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αναλογεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

β) Στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας:

i) Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ελληνική Δημοκρατία, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων των υποπαραγράφων ii και iii, απαλλάσσει αυτό το εισόδημα ή κεφάλαιο από φόρο.

υ) Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας αποκτά στοιχεία εισοδήματος τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10, 11, και 12, μπορούν να φορολογηθούν στην Ελληνική Δημοκρατία, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας αναγνωρίζει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του κατοίκου αυτού ποσό ίσο προς το φόρο που καταβλήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία. Αυτή η έκπτωση, εν τούτοις, δεν θα υπερβαίνει αυτό το τμήμα του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αναλογεί στα στοιχεία αυτά του εισοδήματος που προέρχονται από την Ελληνική Δημοκρατία.

ιι) Σε περιπτώσεις όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης το εισόδημα που αποκτά ή το κεφάλαιο που κατέχει κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας απαλλάσσεται από τη φορολογία στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας μπορεί, εν τούτοις, κατά τον υπολογισμό του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ή κεφάλαιο αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το απαλλαγμένο εισόδημα ή κεφάλαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25 Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο έτερο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή με τις οποίες μπορούν να επιβαρυνθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης για πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Κρατών.

2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται λιγότερο ευνοϊκά στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους, που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές ή μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 4 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 4 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Κράτους θα εκπίπτονται για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχειρήσεως ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εκπίπτονται για το σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

4. Οι επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους το κεφάλαιο των οποίων κατέχεται ή ελέγχεται ολικά ή μερικά, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε καμιά φορολογία ή σχετική με αυτή επιβάρυνση που είναι πιο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή με τις οποίες μπορούν να επιβαρυνθούν.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και τύπου.

Άρθρο 26

Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της αυτής Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των εν λόγω Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο παράγραφος 1 του άρθρου 25 της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή καταβάλλει προσπάθειες αν η ένστασή της φαίνεται βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από προθεσμίες στις εθνικές νομοθεσίες των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες που ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης. Επίσης, σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στη σύμβαση μπορούν να διαβουλεύονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να γίνεται μια προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνεται μέσω μιας Επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 27

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν όσες πληροφορίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της Συμφωνίας αυτής ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Κράτους και θα αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων και των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση, είσπραξη, αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτόν το σκοπό. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 28

Μέλη των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε ισχύ

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν επίσημα το ένα στο άλλο ότι οι προϋποθέσεις που απαιτεί το Σύνταγμα για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης έχουν πληρωθεί.

2. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ εξήντα μέρες μετά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με φόρους που κατακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους μετά το έτος κατά το οποίο θα δοθεί η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου και των επόμενων ετών·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου θα δοθεί.

Άρθρο 30

Λήξη

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού επιδίδοντας αναγγελία για τη λήξη τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά την περίοδο των πέντε ετών από την ημερομηνία που η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Σ' αυτήν την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης και τα επόμενα χρόνια·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπόγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στη Βουδαπέστη σήμερα 25 Μαΐου 1983, στην αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Πρωτόκολλο

Κατά την υπογραφή σήμερα της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν επί των κατωτέρω διατάξεων οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Σύμβασης.

Άρθρα 5 και 7

Σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν από την Ελληνική Αντιπροσωπεία, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5, της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 5 ανταποκρίνονται πλήρως στις γενικές διατάξεις των Συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχει συνάψει πρόσφατα η Ελληνική Δημοκρατία. Κανένα κέρδος δεν μπορεί να αποδοθεί στη μόνιμη εγκατάσταση από το γεγονός της παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων, μηχανημάτων ή εξοπλισμού ανεξάρτητα από το αν η παράδοση έγινε από την επιχείρηση ή από τρίτο πρόσωπο.

Εννοείται ότι ο όρος «τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων» περιλαμβάνει επίσης και τον τόπο της παραγωγής.

Σχετικά με το άρθρο 7, όταν ένα εργοτάξιο, έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, μόνο εκείνα τα κέρδη μπορούν να αποδοθούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα οποία πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση από τη δραστηριότητα του εργοταξίου, έργου κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης.

Άρθρο 10

Συμφωνείται ότι, δεδομένου ότι η διαφορά μεταξύ των διατάξεων της υποπαραγράφου α' και εκείνων της υποπαραγράφου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 10 βασίζεται στο γεγονός ότι σύμφωνα με την Ελληνική φορολογική νομοθεσία σχετικά με το φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων, όπως ισχύει κατά το χρόνο της υπογραφής της Σύμβασης, μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία η οποία εδρεύει στην Ελληνική Δημοκρατία εκπίπτουν κατά τον υπολογισμό των κερδών της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα, οι δύο Κυβερνήσεις θα αναλάβουν την αναθεώρηση των διατάξεων της παραγράφου 2 όταν δεν υφίστανται πλέον η βάση αυτής της διαφοράς.

Μέχρις ότου ολοκληρωθεί η αναθεώρηση ο αθροιστικός ελληνικός φόρος επί των μερισμάτων και επί των κερδών από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα δεν θα υπερβαίνει το 45 τοις εκατόν. Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό υπόγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο. Έγινε σε δύο πρωτότυπα στη Βουδαπέστη σήμερα 25 Μαΐου 1983 στην αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.